

ЗА ВСТЪПВАНЕТО НА ЕВРЕИТЕ В ОБЕТОВАНАТА ЗЕМЯ И ЗА ЕВРЕЙСКИТЕ СЪДИИ

Във всичко Бог помагал на Своя народ и вършел за него нови чудеса. Рекама Йордан потекла обратно, към извора си, и гъното ѝ се пресушило, за да минат избраниците по него. После потомците на Авраам достигнали укрепения град Йерихон. По Божие внушение първосвещеникът издигнал свещения Кивот. Носейки Кивота със Завета и тръбейки с дълги рогове, евреите обикаляли града. От това стените му сами се разрушили¹.

Преди евреите да встъпят в обетованата земя, Бог им заповядал да изпълнят предишните жители-уголопоклонници. Така Господ поускал, защото познавал маловеруето на Своя народ и склонността му към зло. Непокорните хора не се подчинили и поради това ги сполетели много беди. Местните жители започнали да ги въвлечат в езичество и с това ги лишили от Божието благословение. После взели да ги поробват и претопяват.

Когато, вразумявани от нещастия, евреите се обръщали към истинния Бог, Той проявявал милост към тях и им изпращал избавители. За управници Бог поставял смели, уповаващи се на Него мъже. Те са известни като „**съдии Израилеви**“². Съдиите побеждавали езичниците и постигали мир и спокойствие за народа. Така например Божий Ангел призовал **съдията Гегеон** да избави евреите от нашествието на мадиамците³. С триста невъоръжени мъже Гегеон оградил вражеския лагер и с внезапен тръбен звук и светлина от много светилници довел мадиамците до такъв смут, че те започнали първо взаимно да се избиват, а после побягнали. По-късно Гегеон напълно разгромил враговете и пленил военачалниците им.

Последен Израилев съдия бил **Самуил**. Той победил филистимците⁴ и възстановил западналото служение на истинния Бог. Самуил управлявал евреите безкористно⁵.

1. Виж илюстрация № 6 (стр. 114) – снимка на археологически разкопки на Йерихонските стени.

2. **Израил** – това е друго име на Яков – сина на Исаак. Той получил обещание от Господа, че потомците му ще бъдат дарени с небесни радости. Затова всички евреи започнали да се наричат “израилтяни”.

3. **Мадиамци** – народ, обитавал източното крайбрежие на Червено море.

4. **Филистимци** – народ, обитавал крайбрежието на Средиземно море.

5. **Безкористно** – с пълно отдаване на делото, без да се търси облага.

ПОВТОРЕНИЕ НА УРОКА ВЪВ ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

- В.** Какво чудо направил Бог при влизането на евреите в обетованата Ханаанска земя?
- О.** Река Йордан потекла към извора си и дъното ѝ останало сухо, за да могат евреите свободно да минат по него.
- В.** Какво чудо станало при обсадата на град Йерихон?
- О.** Стените му се разрушили от това, че свещениците носели около тях Кивота със Завета и тръбели с дълги рогове.
- В.** Какви били жителите на Ханаанската земя?
- О.** Езичници.
- В.** Как Бог заповядал да постъпят с тях евреите?
- О.** Заповядал да ги пропъдят от Ханаанската земя.
- В.** Защо Господ наредил така?
- О.** Защото познавал слабата вяра на Своя народ.
- В.** Изпълнили ли евреите Господнята заръка?
- О.** Не, и поради това ги сполетели много беди.
- В.** В какво се изразявали бедите?
- О.** Евреите се поддали на езичество и се лишили от Божията помощ, а езичниците ги претопявали и поробвали.
- В.** Как Бог проявявал Своето милосърдие?
- О.** Когато евреите се обръщали към Бога, Той им изпращал избавители, които побеждавали езичниците.
- В.** Как се наричали тези избавители?
- О.** Съдии Израилеви.
- В.** Кой избавил евреите от нашествието на мадиамците?
- О.** Съдията Гедеон.
- В.** Как Гедеон бил призован за това?
- О.** Явил му се Ангел и го повикал.
- В.** Как Гедеон победил мадиамците?
- О.** Той оградил вражеския лагер с триста невъоръжени мъже. Чрез тръбен звук и силна светлина довел мадиамците до смут, в който те взели първо да се избиват взаимно, а после побягнали.
- В.** Кой бил последният Израилев съдия?
- О.** Самуил.
- В.** Какво направил той за евреите?
- О.** Той управлявал евреите безкористно. Победил филистимците и възстановил западналото богослужение.

Мили деца,

*В*ече знаете колко слабоверни и непокорни били в живота си хората и колко често те се отказвали от своя Велик Покровител — Господ. Но забележете: Бог не изоставял Своите чедра, дори когато те самите Го оставяли. Така е и днес. *Господ е близък до всички. Той чака само да Го потърсим, за да се притече Бързо на помощ.* Ето какво се случило веднъж:

Живял на времето един човек — богат търговец. Когато бил малко момче, майка му го учела да почита и обича Бога, да Му се моли и да се уповава на Него.

Но минали години. Момчето порасло и си създадо семейство. Започнало да търгува. В началото имало малко дюкянче. После търговията се разраснала и човекът докарвал с кораби стоки от далечни страни.

Малко по малко забравял търговецът майчините уроци. Колкото повече се замогвал, толкова по-рядко се сещал за Бога.

Накрая напълно забравил за Него.

Но случило се веднъж, че замръкнал в чужд град. А трябвало да се върне в къщи. Чакали там неразтоварени стоки и богаташът бързал, понеже си мислел, че времето струва само пари.

Потеглил в зимната нощ. Пътят минавал през гъста гора. Пърхало морното конче. Вятър свирел зловещо сред клоните.

Изведнъж в непрогледния мрак се показали две светлинки. После внезапно изскочили още две. Още две плаващи огънчета се приближили и още, и още.... Вой раздрал тишината.

В ужас цвилело кончето. Не искало да върви.

Изтръпнал търговецът. Разбрал, че е ограден от глутница вълци. Ледена пот го избила.

Тогава си спомнил за Бога. Устните му трепетно мълвели забравена детска молитва, а огънчетата стеснявали обръча на смъртта. Ужасен търговецът извикал:

– Господи, спаси ме! Обещавам Ти да се поправя! Само отмени тази страшна участ!

Като по заповед огънчетата спрели. Последвали мигове на очакване, дълги като години.

Търговецът продължавал да се моли.

Неочаквано две огънчета се скрили. Угаснали още две светлинки и още... Чул се вой, но някак далечен.

Сърцето на търговеца биело право в гърлото. Нима е възможно? Нима си отиват? Огледал се. Обграждал го непроницаем мрак. Паднал разтреперан на земята и ридаяйки, занареждал:

– Господи, колко Си близък до своите чедра! Ти не ги изоставяш дори и тогава, когато те са Те изоставили. Господи, благодаря Ти, Ти прости на Своя грешен раб¹. От днес и аз ще съм Ти верен.

От този ден търговецът се променил. Всяка неделя той пръв отивал на черква. Отворил дома си за бедните и спрял да трепери за стоките.

А всички се питали – какво се е случило с търговеца?

1. **Раб** – роб на църковен език. Църквата учи, че в отношението си към Бога хората се уподобяват на роба, наемника и сина. **Робът** изпълнява волята на господаря си, защото се бои от наказанието му. **Наемникът** – т. е. този, който е нает, за да работи – очаква своята награда и се труди, за да я получи. **Синът** пък върши всичко от любов.

